

UOHSX005G10E

PŘEDSEDA ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R111/2013/VZ-21813/2013/310/LPa

Brno 8. listopadu 2013

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 17. 4. 2013, doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne navrhovatelem –

- společností **FOMEI a.s.**, IČ 46504869, se sídlem U Libeňského pivovaru 2015/10, 180 00 Praha 8, ve správním řízení zastoupené na základě plné moci ze dne 1. 11. 2012 společností Advokátní kancelář Perthen, Perthenová, Švadlena a partneři s.r.o., IČ 27532640, se sídlem Velké náměstí 135/19, 500 03 Hradec Králové,

proti usnesení Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j.: ÚOHS-S636/2012/VZ-38/2013/521/JHn ze dne 8. 4. 2013, vydaném ve správním řízení o přezkoumání úkonů zadavatele –

- **Městská nemocnice Ostrava**, příspěvková organizace, IČ 00635162, se sídlem Nemocniční 742/20, 728 80 Ostrava, Moravská Ostrava a Přívoz,

učiněných při zadávání veřejné zakázky „**Dodávka, instalace a zprovoznění 1 ks mamografického přístroje**“, v jednacím řízení bez uveřejnění, jehož oznámení bylo v informačním systému o veřejných zakázkách uveřejněno dne 22. 10. 2012 pod ev. č. 235806, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 25. 10. 2012 pod ev. č. 2012/S 206-338278, kde dalším účastníkem je vybraný uchazeč –

- společnost **AURA Medical s.r.o.**, IČ 65412559, se sídlem K Verneráku 4, 148 00 Praha 4,

jsem podle § 152 odst. 5 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 90 odst. 5 téhož zákona, na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Usnesení Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S636/2012/VZ-38/2013/521/JHn ze dne 8. 4. 2013

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“) jako orgán příslušný podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“)¹, k výkonu dohledu nad zadáváním veřejných zakázek, obdržel dne 2. 11. 2012 návrh navrhovatele FOMEI a.s., IČ 46504869, se sídlem U Libeňského pivovaru 2015/10, 180 00 Praha 8 (dále jen „navrhovatel“), na přezkoumání úkonů zadavatele – Městská nemocnice Ostrava, příspěvková organizace, IČ 00635162, se sídlem Nemocniční 742/20, 728 80 Ostrava, Moravská Ostrava a Přívoz (dále jen „zadavatel“), učiněných při zadávání veřejné zakázky „Dodávka, instalace a zprovoznění 1 ks mamografického přístroje“, zadávané v jednacím řízení bez uveřejnění, jehož oznámení bylo v informačním systému o veřejných zakázkách uveřejněno dne 22. 10. 2012 pod ev. č. 235806, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 25. 10. 2012 pod ev. č. 2012/S 206-338278, (dále jen „veřejné zakázka“).
2. Navrhovatel ve svém návrhu tvrdil, že zadavatel nenaplnil zákonné důvody pro to, aby byla veřejná zakázka zadána v jednacím řízení bez uveřejnění, a proto byl povinen realizovat výběr dodavatele v některém ze standartních zadávacích řízení, tedy otevřeném, užším, případně zjednodušeném podlimitním řízení. Zadavatel podle závěru navrhovatele zneužil institutu jednacím řízení bez uveřejnění, když uzavřel smlouvu s dodavatelem, aniž by tomuto předcházelo uveřejnění řádného zadávacího řízení. Z uvedeného důvodu navrhovatel v závěru svého návrhu požadoval, aby Úřad zadavateli uložil zákaz plnění smlouvy uzavřené na plnění veřejné zakázky.

¹ Pokud je v rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu ust. § 26 zákona v návaznosti na ust. § 158 odst. 1 a 2 zákona.

3. Dne 19. 11. 2012 informoval zadavatel Úřad o tom, že dne 9. 10. 2012 uzavřel se společností AURA Medical s.r.o., IČ 65412559, se sídlem K Verneráku 4, 148 00 Praha 4 (dále jen „**vybraný uchazeč**“) smlouvu na plnění veřejné zakázky, která již pak následně dne 24. 10. 2012 byla splněna. Jako přílohu dopisu ze dne 27. 12. 2012 pak zadavatel k prokázání uvedených skutečností Úřadu zaslal kopii smlouvy na plnění předmětné veřejné zakázky a kopie čtyř předávacích protokolů ze dne 24. 10. 2012, ze kterých vyplývá, že téhož dne došlo k dodání 1 ks mamografického přístroje a došlo taktéž k proškolení personálu zadavatele k jeho obsluze.

II. Napadené usnesení

4. Po přezkoumání všech rozhodných skutečností vydal Úřad dne 8. 4. 2013 usnesení č. j. ÚOHS-S636/2012/VZ-38/2013/521/JHn (dále jen „**napadené usnesení**“), kterým správní řízení v souladu s ustanovením § 66 odst. 1 písm. g) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) zastavil z důvodu, že se žádost navrhovatele stala zjevně bezpředmětnou.

III. Námitky rozkladu

5. Navrhovatel uplatnil dne 17. 4. 2013 proti napadenému rozhodnutí v zákonné lhůtě rozklad z téhož dne, kterým napadá usnesení Úřadu č. j. ÚOHS-S636/2012/VZ-38/2013/521/JHn ze dne 8. 4. 2013 v celém jeho rozsahu, když nesouhlasí se způsobem, kterým Úřad jeho návrh vyřídil.
6. Navrhovatel ve svém rozkladu upozornil na to, že návrh na uložení zákazu plnění smlouvy podle § 114 odst. 2 písm. a) zákona lze podat pouze za předpokladu, že zadavatel již uzavřel smlouvu na plnění veřejné zakázky, nejpozději však ve lhůtě šesti měsíců od uzavření této smlouvy. Podle názoru navrhovatele z dikce zákona vyplývá, že podání samotného návrhu není závislé na tom, v jakém stavu je plnění podle uzavřené smlouvy, když zákon takovéto omezení nezná. Podle navrhovatelova mínění tedy nelze vyvodit, že se jeho návrh stal zjevně bezpředmětným pouze proto, že byl předmět smlouvy splněn. Opačný závěr by podle navrhovatele vedl k obcházení zákona. Navrhovatel chápe uložení zákazu plnění smlouvy jako jisté sankční opatření vůči zadavateli, který bude muset po jeho uplatnění jak vypořádat plnění realizovaná na základě neplatné smlouvy, tak i předmět plnění znovu řádně zadat.
7. V další části svého rozkladu navrhovatel odkázal na Směrnici Rady č. 89/665/EHS, o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přezkumného řízení při zadávání veřejných zakázek na dodávky a stavební práce (dále jen „**koordinační směrnice**“), která v rámci boje proti protiprávnímu přímému zadávání veřejných zakázek upravuje neúčinnost smlouvy od samého jejího počátku jako nejúčinnější způsob obnovení hospodářské soutěže. V rámci vnitrostátního práva se implementace této koordinační směrnice projevila vyslovením zákazu plnění smlouvy, pokud tato byla uzavřena bez předchozího uveřejnění zadávacího řízení. Podle navrhovatele z koordinační směrnice jednoznačně vyplývá, že splnění smlouvy samo o sobě není překážkou pro vyslovení neúčinnosti smlouvy, když je zde vysloven jasný záměr, aby protiprávní stav zadání zakázky bez řádné veřejné soutěže

byl odstraněn i za cenu vyslovení zpětné neúčinnosti uzavřené smlouvy a plnění mohlo být znovu a řádně vysoutěženo.

Závěr rozkladu

8. Na základě v rozkladu uvedených skutečností navrhovatel navrhl, aby předseda Úřadu vydal rozhodnutí, kterým by zrušil napadené usnesení a věc vrátil Úřadu k novému projednání.

IV. Řízení o rozkladu

9. Správní orgán prvního stupně neshledal důvody pro postup podle ustanovení § 87 správního řádu a v souladu s ustanovením § 88 odst. 1 správního řádu postoupil věc orgánu rozhodujícímu o rozkladu.

Stanovisko předsedy Úřadu

10. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí, jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu, a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech, jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal v celém rozsahu soulad napadeného usnesení a řízení, které vydání tohoto usnesení předcházelo, s právními předpisy, jakož i správnost napadeného usnesení, tu však toliko v rozsahu námitek uplatněných v rozkladu, popřípadě vyžadoval-li to veřejný zájem, přičemž jsem s přihlédnutím k závěru rozkladové komise dospěl k následujícímu závěru.
11. Úřad tím, že svým usnesením č. j. ÚOHS-S636/2012/VZ-38/2013/521/JHn ze dne 8. 4. 2013, rozhodl tak, že zastavil správní řízení pro bezpředmětnost, rozhodl správně a v souladu se zákonem. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí budou v podrobnostech rozvedeny důvody, proč jsem nepřistoupil ke zrušení nebo změně napadeného usnesení.

V. K námitkám rozkladu

12. Předně, než se v odůvodnění tohoto rozhodnutí vyjádřím k rozkladovým námitkám navrhovatele, považuji za nutné uvést, že v rámci přezkoumávání zákonnosti napadeného usnesení jsem se plně ztotožnil s výrokem napadeného usnesení, jakož i s jeho odůvodněním, které je plně srozumitelné a je z něj seznatelné, jakými skutečnostmi se správní orgán při jeho vydávání řídil.
13. Nad rámec uvedeného pak zdůrazňuji, že orgán dohledu postupoval správně, když po zjištění, že dne 24. 10. 2012 byl předmět smlouvy na plnění veřejné zakázky vybraným uchazečem splněn, správní řízení zahájené na návrh navrhovatele, zastavil. Navrhovatelově požadavku, uvedenému v návrhu na zahájení správního řízení na přezkoumání úkonů zadavatele, tedy aby Úřad uložil zadavateli zákaz plnění smlouvy uzavřené na plnění veřejné zakázky, lze již z logiky věci vyhovět pouze za podmínky, že k reálnému plnění předmětu smlouvy doposud nedošlo. Pokud však již došlo k úplnému splnění závazků vyplývajících z uzavřené smlouvy, žádost navrhovatele, aby bylo takovéto již skutečně plnění zakázáno, se jeví jako bezpředmětná, když o ní nelze účinně rozhodnout. Zde je pak na místě odkázat na ustanovení § 66 odst. 1 správního řádu, kde jsou taxativně uvedeny zákonné důvody pro zastavení správního řízení, přičemž písm. g) tohoto ustanovení hovoří o bezpředmětnosti podané žádosti, resp. návrhu. Shodně také ve věci zastavení správního

řízení judikoval např. Krajský soud v Brně v rozsudku sp. zn. 62 Af 50/2011 ze dne 15. 2. 2012, kdy pokud nastanou důvody předvídané v ustanovení § 66 správního řádu nebo důvody pro zastavení řízení podle zákona, pak je třeba správní řízení zastavit.

14. Po projednání případu za stávajícího skutkového stavu tedy konstatuji, že došlo-li ze strany zadavatele a vybraného uchazeče ke splnění smlouvy uzavřené na plnění předmětné veřejné zakázky, správní řízení o žádosti podle ustanovení § 114 odst. 2 zákona se zastaví, poněvadž podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu se žádost stala zjevně bezpředmětnou. Ve správním řízení již nelze uložit zákaz plnění smlouvy uzavřené na veřejnou zakázku podle § 118 odst. 2 zákona, jehož se navrhovatel ve smyslu § 114 odst. 3 zákona, resp. § 45 odst. 1 správního řádu domáhal.
15. Závěrem k tomuto tedy shrnuji, že předmět správního řízení odpadl a návrh navrhovatele se stal bezpředmětným, neboť již není více o čem jednat a požadavku navrhovatele nelze již ve správním řízení vyhovět. Na základě shora uvedených skutečností jsem dospěl k závěru, že napadené usnesení bylo vydáno v souladu se zákonem.
16. Co se týče samotných rozkladových námitek navrhovatele, sděluji, že se s ohledem na výše uvedené nelze ztotožnit s tvrzením, že podání návrhu na uložení zákazu plnění smlouvy je nezávislé na fázi plnění této smlouvy, neboť je omezeno pouze lhůtou 6 měsíců ode dne uzavření smlouvy. Skutečnost, že zákonodárce jinak než lhůtou 6 měsíců, vyplývající z ustanovení § 114 odst. 4 zákona, podání předmětného návrhu výslovně neomezil, v žádném případě neznamena, že je možné jej uplatnit i po té, co došlo ke kompletnímu plnění předmětu smlouvy. Zákonodárce naopak nepochybně s takovouto alternativou počítal při koncipování obecnějšího ustanovení § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu. Podstatou tohoto ustanovení, na základě kterého se řízení zastavuje pro bezpředmětnost je skutečnost, že v průběhu tohoto řízení dojde k takové změně skutkových nebo právních okolností, která zapříčiní, že návrh se bezpředmětným stane. Bepředmětnost je v takovémto případě nutno chápat jako stav, kdy jakýmkoliv rozhodnutím o návrhu, ať již kladným či záporným, nedojde z povahy věci k žádné změně v právním postavení navrhovatele. V posuzovaném případě návrh navrhovatele směřoval proti plnění uzavřené smlouvy, kdy se navrhovatel domáhal uložení zákazu takového plnění. Za situace však, kdy v průběhu správního řízení bylo zjištěno, že došlo k úplnému splnění předmětu smlouvy, nelze o návrhu navrhovatele účinně rozhodnout, když orgán dohledu neoplývá ani hypotetickou pravomocí vyhovět navrhovateli a uložit zadavateli zákaz plnění předmětu smlouvy, ke kterému již prokazatelně došlo. Za takovéto situace nezbylo orgánu dohledu než zastavit probíhající správní řízení z důvodu, že se navrhovatelova žádost stala zjevně bezpředmětnou.
17. K námitce navrhovatele, že skutečnost, v jaké fázi je plnění uzavřené smlouvy není pro posouzení oprávněnosti a důvodnosti návrhu podstatné, když je tato skutečnost podstatná případně až pro rozhodování o uložení nápravného opatření podle § 118 odst. 3 zákona sděluji, že Úřad v rámci svého rozhodování nikterak nehodnotil věcnou stránku navrhovatelova návrhu, nýbrž po zjištění, že o návrhu učiněném navrhovatelem nelze v rámci daného správního řízení rozhodnout, řízení pro bezpředmětnost zastavil, aniž by zkoumal důvodnost podaného návrhu z věcného hlediska. V tomto ohledu je tedy

navrhovatelova námitka bezpředmětná. Co se týče její druhé části, nelze souhlasit s tvrzením navrhovatele, že skutečnost, že předmětná smlouva již byla splněna je podstatná až pro rozhodování o uložení nápravného opatření bez relevance k oprávněnosti podání návrhu, když je nutné připomenout, že správní řízení bylo zahájeno na návrh navrhovatele, přičemž Úřad je tímto jeho návrhem beze zbytku vázán a pouze v intencích tohoto návrhu je oprávněn ve správním řízení rozhodnout. Pokud Úřad při přezkoumávání rozhodných skutečností dospěje k závěru, že návrhu navrhovatele nelze principiálně vyhovět, poněvadž plnění, kterému se svým návrhem pokoušel zabránit, bylo již beze zbytku provedeno, má tato skutečnost vliv na samotnou existenci správního řízení, když zákaz plnění smlouvy již nelze zadavateli uložit a dosažení účelu návrhu nelze jinými zákonnými prostředky dosáhnout.

18. Konstrukce navrhovatele, podle níž by při respektování výkladu Úřadu vznikl zadavatelům prostor pro obcházení zákona, které by za jistých okolností bylo prakticky nepostižitelné, opomíjí skutečnost, že Úřad v souladu s ustanovením § 113 zákona vykonává dohled nad postupem zadavatelů při zadávání veřejných zakázek jednak v souvislosti s podanými návrhy stěžovatelů, má nicméně i pravomoc zahájit správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele z moci úřední. Obecně lze k tomuto uvést, že řízení zahájené z moci úřední může být zahájeno v důsledku kontrolní činnosti Úřadu vyplývající z ustanovení § 112 a následujících ustanovení zákona, na základě podnětu jakékoliv fyzické či právnické osoby, popřípadě jako důsledek podaného návrhu na přezkoumání úkonů zadavatele, který však nesplňuje zákonem stanovené náležitosti, či mu z nějakého důvodu nemohlo být vyhověno. Společným jmenovatelem pro zahájení správního řízení z moci úřední je však ve všech těchto případech vždy důvodné podezření, že ze strany zadavatele došlo k porušení zákona. Pokud tedy Úřad zastavil v posuzovaném případě správní řízení vedené o návrhu navrhovatele, neznamená tato skutečnost nutně nemožnost dalšího prošetření předmětného zadávacího řízení či úkonů zadavatele. Pokud by totiž Úřad získal pochybnosti o souladu postupu zadavatele při zadávání předmětné veřejné zakázky se zákonem, byl by oprávněn zahájit správní řízení z moci úřední. V případě, že by pak v rámci tohoto řízení bylo prokázáno, že se zadavatel dopustil porušení některého ze zákonných ustanovení, byl by postižen postupem podle ustanovení § 120 zákona.
19. V souvislosti s výše uvedeným pak poukazují na názor vyslovený Ústavním soudem v usnesení ze dne 8. 10. 2002 (II. ÚS 586/02), kde uvedl, že: *„lze souhlasit s názorem, že nemůže záležet na libovůli správního orgánu, zda řízení, které lze zahájit z vlastního podnětu, zahájí či nikoliv, neboť jeho činnost je ovládána mimo jiné principem oficiality, podle kterého správní orgán má právo a povinnost zahájit řízení, jakmile nastane skutečnost předvídaná zákonem, bez ohledu na to, jak ji zjistí.“* Z uvedeného lze tedy dovodit, že pokud se Úřad dozví o možném porušení zákona a to bez ohledu na zdroj těchto informací, je nejen jeho právem, ale i povinností se takovouto skutečností zabývat a v případě, že nabyde důvodného podezření, že k porušení zákona skutečně došlo, zahájit správní řízení. Je ovšem povinen vyhovět požadavkům judikatury, vyjádřeným např. v rozsudku Vrchního soudu v Olomouci ze dne 8. 2. 2002 č. j. 2 A 9/2001 – 62, podle kterého: *„Úřad nemůže zahájit správní řízení z vlastního podnětu, nebylo – li ukončeno jiné, dříve zahájené správní řízení na základě návrhu uchazeče, jež se týkalo téže věci a identických účastníků řízení.“*

20. K výše uvedeným úvahám a teoretickým závěrům pouze podotýkám, že tyto byly učiněny, aniž by byl předjímán další postup orgánu dohledu. Cílem předchozích odstavců bylo pouze vyvrátit tvrzení navrhovatele, že případný nesprávný postup zadavatele je z důvodu rychlého splnění smlouvy nepostizitelný.
21. Navrhovatel dále ve svém rozkladu přestřel názor, že aplikace návrhu na uložení zákazu plnění smlouvy by při respektování závěrů Úřadu byla prakticky vyloučena u všech veřejných zakázek na dodávky, u nichž zpravidla dochází velmi brzy po uzavření smlouvy k plnění jejího předmětu. Skutečnost, že zákon takovouto výjimku explicitně nestanoví, navrhovatel považuje za další argument na podporu závěru, že splnění smlouvy nepředstavuje překážku pro úspěšné uplatnění návrhu podle § 114 odst. 2 zákona. Takovýto závěr nicméně považuji za nesprávný a pokládám za nutné jej odmítnout. Ze skutečnosti, že některé smlouvy na dodávky jsou realizovány ve velmi krátkém časovém horizontu po jejich uzavření nelze vyvodit závěr, že splnění takovéto smlouvy není relevantní pro podání návrhu podle § 114 odst. 2 písm. a) zákona. Skutečnost, že obrana podáním návrhu na uložení zákazu splnění smlouvy je v takovýchto případech poněkud problematická (ne ovšem vyloučená), neopravňuje navrhovatele k natolik extenzivnímu výkladu ustanovení zákona, který by představoval obcházení účelu a smyslu těchto ustanovení.
22. Uvedené tvrzení navrhovatele, že se v případě uložení zákazu plnění smlouvy jedná o sankci za porušení zákona při zadávání veřejné zakázky a bylo by proti smyslu právní úpravy, pokud by splnění smlouvy vylučovalo jeho použití jako jediného opatření k nápravě, taktéž nemohu přijmout. Předně je nutno podotknout, že uložení zákazu plnění smlouvy uzavřené na veřejnou zakázku nepředstavuje sankční opatření, které by mělo zadavatele primárně potrestat za porušení zákona, nýbrž se jedná o opatření svou povahou nápravné, jehož hlavní funkce spočívá v odstranění porušení zákona a nápravě vadného postupu tam, kde je tato náprava ještě možná. Důvodem proč po splnění smlouvy tento nápravný institut nelze použít je fakt, že zákazem plnit na předmět uzavřené smlouvy nelze odčinit či zvrátit skutečnost, že k plnění již došlo a tento prostředek je tedy neúčinný a bez způsobilosti vyvolat předpokládaný následek. Jde v podstatě o obdobný důvod, pro který nelze použít ostatní nápravná opatření ve smyslu § 118 odst. 1 zákona poté, co již došlo k uzavření smlouvy. Po uzavření smlouvy, resp. po jejím splnění, přichází za stejných podmínek v úvahu postup podle § 120 zákona, kdy Úřad konstatuje správní delikt spáchaný zadavatelem, případně přistoupí k uložení pokuty. Navrhovatelovy úvahy jsou tedy v tomto smyslu bezpředmětné.
23. Co se týče další části rozkladu, ve které navrhovatel upozorňuje na jím interpretované závěry vyplývající z koordinační směrnice, respektive z její novelizace provedené Směrnicí Evropského parlamentu a Rady č. 2007/66/ES ze dne 11. 12. 2007 konstatují, že uvedená koordinační směrnice brojí proti zadávání veřejných zakázek, které byly protiprávně zadány bez řádného uveřejnění oznámení o zahájení zadávacího řízení, ač byl zadavatel toto oznámení povinen uveřejnit. K tomuto je třeba připomenout, že v rámci správního řízení nebylo prokázáno, že by se v posuzovaném případě jednalo o situaci, kdy by zadavatel zadal veřejnou zakázku bez předchozího uveřejnění, a byl přitom k tomuto povinen. Uvedená

skutečnost nebyla a ani nemohla být předmětem přezkumu orgánu dohledu, když ten po zjištění, že došlo ke splnění předmětu smlouvy na veřejnou zakázku a návrhu, který požadoval navrhovatele nelze vyhovět, správní řízení zastavil pro bezpředmětnost. Na tomto místě však znovu odkazuji na případnou možnost Úřadu zahájit po skončení tohoto správního řízení nové správní řízení v totožné věci z moci úřední, kde již Úřad nebude návrhy účastníků řízení vázán. Vzhledem k tomu, že námitky navrhovatele, související s předmětnou koordinační směrnicí nejsou ve vztahu k posuzovanému případu relevantní, jakýkoliv právně teoretický výklad, týkající se dané problematiky, považuji dále za nadbytečný.

24. Pouze na okraj k námitce navrhovatele, že závěr, který učinil Úřad je v přímém rozporu s koordinační směrnicí a jeho prosazování by znamenalo zásadní pochybení České republiky při začleňování směrnice do národní právní úpravy, uvádím, že koordinační směrnice byla v rámci implementačního procesu zákonodárcem začleněna do zákona o veřejných zakázkách, kterýmžto se Úřad bezezbytku řídil a v souladu s nímž, i dalšími právními předpisy, při vydávání napadeného usnesení postupoval. Není pak v kompetenci Úřadu, ani jeho předsedy posuzovat úroveň zdařilosti, s jakým k implementaci koordinační směrnice do vnitrostátního práva došlo.

VI. Závěr

25. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v souladu se zákonem a správním řádem, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného usnesení.
26. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené usnesení změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku uvedeno.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 4 téhož zákona dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
Předseda
Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. AK Perthen, Perthenová, Švadlena a partneři s.r.o., Velké náměstí 135/19, 500 03 Hradec Králové
2. Městská nemocnice Ostrava, příspěvková organizace, Nemocniční 742/20, 728 80 Ostrava, Moravská Ostrava a Přívoz
3. AURA Medical s.r.o., K Verneráku 4, 148 00 Praha 4

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy